

Maig 2017 N°2

www.vaixelldepaper.com

VAIXELL de PAPER

*La nova revista cultural de referència
al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre*

**El nostre sostre
AROBs**

Nigel Walker

Els Mennonites

Teatre el Magatzem

Canto o nada

SUMARI VAIXELL de PAPER

Maig 2017
Nº2

Un disseny de
David Aymerich

2

EDITORIAL

2

Seguim endavant

David Aymerich

2

La cultura no té preu

Guillem Ferrer

6

PRÒLEG

6

El nostre sostre

Guillem Ferrer

8

CARPE DIEM

10

AROBS

Meritxell Guasch

18

MÚSICA

20

Nigel Walker

Guillem Ferrer

★

MIRADES

*

Els Mennonites

Lluc Queralt

(disponible a partir del dia 19 de maig*)

Editorial

CARTA DELS DIRECTORS

Seguim endavant

EL NÚMERO 2. Costa de creure si fem memòria i recordem que això només era una idea al cap de dos joves amb ganes de donar difusió i coneixement de les diferents persones, entitats i activitats culturals de la nostra terra al màxim de gent possible. Hi ha esperança més enllà de les grans capitals.

Hi ha esperança i, sabeu per què? Perquè a la província de Tarragona hi ha talent, hi ha grans persones, artistes, músics, grups musicals, pintors, fotògrafs... que dia rere dia realitzen i creen una sèrie d'obres i productes que res tenen que envejar als d'altres ciutats i indrets.

Aquí està la il·lusió a la qual ens aferrem des de *Vaixell de Paper* cada mes. Volem ser la pantalla de totes aquestes veus. I volem ser-ho de forma constant, amb articles de qualitat, acurades entrevistes i reportatges. És per això que, pel moment, només podem donar les gràcies, gràcies a tots els que ens heu acompanyat en la nostra curta vida i gràcies a tots els que ens llegiu. Seguim endavant.

- DAVID AYMERICH

CARTA DELS DIRECTORS

La cultura no té preu... o sí?

VIVIM EN UN TIPUS DE SOCIETAT en la qual estem acostumats a sotmetre'ns a un consumisme innecessari i a gastar quantitats de diners desorbitades per coses materials, o no materials, que moltes vegades no són indispensables per viure. La cultura, per descomptat, no és una d'aquestes coses que, per casualitat o no, en algunes de les seves formes no és material i la majoria de les persones no estan disposades, no a invertir, sinó a fer possible que molts amants d'aquesta puguin sobreviure en aquest món.

Quan tens un projecte sòlid i en el qual has invertit un temps i un esforç que només qui l'ha fet pot valorar, et trobes davant d'un munt de portes tancades perquè ningú vol ajudar econòmicament al seu desenvolupament. I amb això em refereixo tant a músics que comencen, escriptors, directors de cinema, etc. I puc assegurar que els que portem endavant un projecte cultural no aspirem a fer-nos rics, ni molt menys, perquè sabem que això és impossible, però sí que és veritat que, per fer-ho, hem invertit un temps i uns diners que d'alguna forma s'han de recuperar. I no és que a la mayo-

SUMARI

VAIXELL

de PAPER

Maig 2017
Nº2

Un disseny de
David Aymerich

24

TEATRE

25
Teatre el Magatzem
Guillem Ferrer

26

EMPRENEDORS

26
Canto o nada
Guillem Ferrer

ria ens sàpiga greu haver fet aquesta inversió, però si volem continuar endavant en el que estem fent, necessitem sobreviure i per poder dedicar-nos completament es necessiten uns diners. Almenys els necessaris per poder viure el dia a dia i poder emprendre't això no només com el teu passatemps o la teva passió, sinó també com la teva feina. I ara pregunto, qui avui en dia treballa sense cobrar? Per favor, que ningú vol ser becari de Jordi Cruz.

- GUILLEM FERRER

VAIXELL
de PAPER

Editors i Directors

GUILLEM FERRER
DAVID AYMERICH

Disseny gràfic
AYHE PRODUCTIONS

amb la col·laboració de
LLUC QUERALT
MERITXELL GUASCH

SUBSCRIPCIÓ ANUAL IMPRESA

11 Números Per subscriure't

27'50
euros

Truca al telèfon: **626 077 603**
Posat en contacte al nostre correu:
contacte@vaixelldepaper.com

CAFÈ - RESTAURANT LA CANTONADA

MAIG 2017

DIMECRES - 22H
3/10/17/24/31

VESPRES DE SWING

TOTS ELS DIJOUS - 22H
4/11/18/25

ENGLISH CORNER

BROUGHT TO YOU BY ENGLISH TARRAGONA

DIVENDRES 5 - 22H
CONCERT ACÚSTIC
ORIOL CASALS

POP ROCK - VILAFRANCA DEL PENEDÈS
PREU: TAQUILLA INVERSA

DISSABTE 6 - 22H
CONCERT ACÚSTIC

D'onEts trio

JAZZ - UCRAÏNA

PREU: TAQUILLA INVERSA

DIMARTS 9- 20 H
**TERTÚLIES CIENTÍFIQUES
URV**

"EL CATALÀ D'AQUÍ I D'ALLÀ" A CÀRREC DE PERE NAVARRO,
PROFESSOR DE FILOLOGIA CATALANA A LA URV"

DIMECRES 10 - 19:30H
PRESENTACIÓ REVISTA
FET a TARRAGONA N°23

DIJOUS 11 - 20H
PRESENTACIÓ LLIBRE
LLADRES DE PARAULES

AUTORA: IRIS PÉREZ
ACOMPANYAMENT MUSICAL: VIOLINISTA LJUBOMIRA STOICHEVA

DIVENDRES 12 - 22H
CONCERT ACÚSTIC
MATT LEE

POP FOLK - UK
PREU: TAQUILLA INVERSA

DISSABTE 13 - 20h | 20:45h | 21:30h
MICROTEATRE
SÓC PUTA, I QUÈ?

Cia. LES FUGITIVES

DIJOUS 18 - 20H
CONCERT ACÚSTIC
PERROZOMPOMZO

CANTAUTOR - NICARAGUA
PREU: TAQUILLA INVERSA

DIVENDRES 19 - 22H
"PIANO SAXO BAR"

AMENITZAT PEL MÚSIC JUANJO HERNÁNDEZ

DISSABTE 27 - 22H
CONCERT ACÚSTIC
MICHIBOBBY

SOUL, FUNK, RHYTHM&BLUES
USA - BCN
PREU: TAQUILLA INVERSA

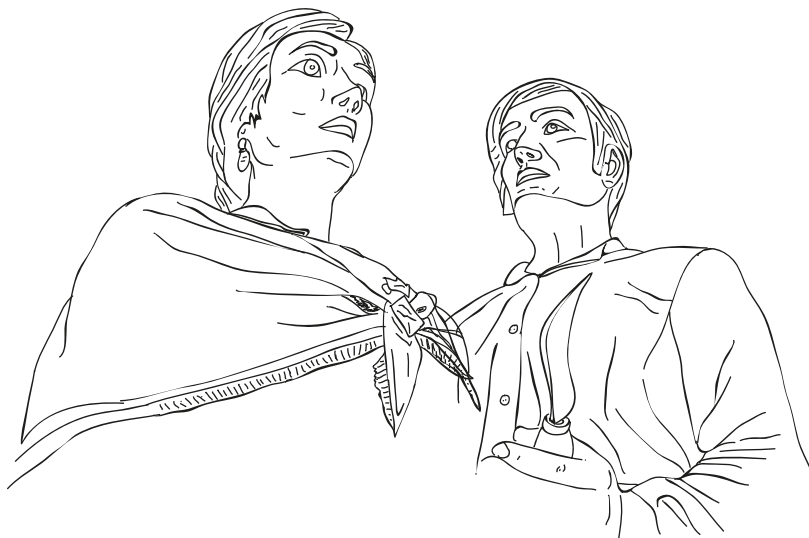
COLLABORA

SEGUEIX-NOS AL FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/LACANTONADATARRAGONA](https://www.facebook.com/lacantonadatarragona)
FORTUNY, 23 · 43001 TARRAGONA
RESERVES: 877 062 161 | A LA CANTONADA

El nostre sostre

ELS GEGANTS DELS PALLARESOS

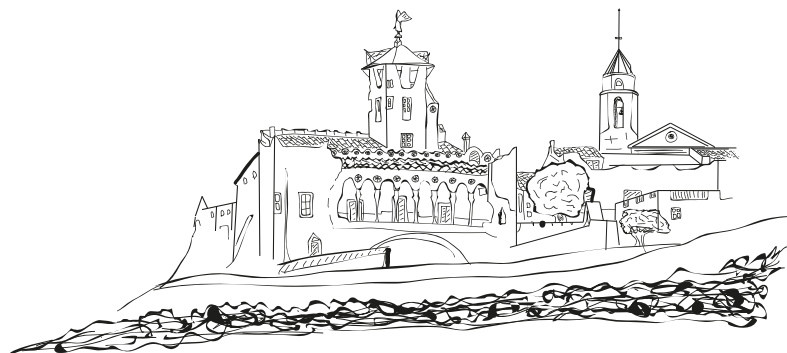

Aquest mes, des de *Vaixell de Paper* volem fer un homenatge a la Colla Gegantera dels Pallaresos per celebrar el seu tretzè aniversari i, per això, vam entrevistar la Cristina Aymerich, cap de colla i grallera, per poder fer un reportatge complet i explicar als nostres lectors quina ha estat la trajectòria d'aquesta magnífica colla des dels seus inicis fins a l'actualitat, que no ha fet més que créixer i ja són 60 membres.

La Colla Gegantera dels Pallaresos va néixer fruit de les ganes que l'Aleix Poblet, president de la colla, tenia de muntar aquest projecte. Gràcies a ell moltes altres persones es van involucrar i entre tots construïren de forma artesana els dos primers gegants, el Vador i la Tiana. Per fer-ho, es va necessitar l'ajuda d'un artesà i el suport econòmic de l'ajuntament del poble. A més, una associació local es va dedicar a cosir la roba dels gegants i, per això mateix, per haver-se construït entre els membres de la colla i la gent del poble, se'ls guarda una estima especial.

Més endavant, després d'haver recorregut diferents punts de la nostra geografia, es van construir de manera més professional dos nous gegants, l'Isidre i la Rosalía, perquè fins al moment transportaven dos gegants que, tot i ser molt estimats, eren molt casolans i tenien algunes mancances perquè s'havien de muntar i desmuntar i no resultava molt còmode. A més, això a la llarga afectava a la seva resistència.

Manel Casserres, un home de prestigi dins d'aquest món per ser un gran escultor i constructor de gegants, va ser l'encarregat de portar endavant la construcció i, en pic

Els quatre Gegants dels Pallaresos es van reinstaurar al poble el setembre del 2004 començant per l'Isidre i la Rosalia

Il·lustració digital d'Els Pallaresos
realitzada per en **David Aymerich**.

van aparèixer els dos nous gegants, a la Colla Geganter de Pallaresos se li van obrir moltes portes. Cal tenir en compte que la qualitat és important perquè, quan es celebra qualsevol tipus d'acte, els organitzadors miren molt el que porten i prioritzen la qualitat estètica dels gegants de les colles a les quals conviden.

Per això, Isidre i Rosalia són els gegants que porten quan van fora, mentre que Vador i Tiana es queden a casa i fan sortides només dins del poble. També és veritat que, de vegades, es pot donar el cas que a algun acte se'ls demani específicament que siguin els antics gegants els que surtin i la colla no té cap inconvenient en portar-los.

També cal tenir en compte un altre element molt important als Pallaresos, La Mulassa, que compleix deu anys i també té la particularitat d'haver estat construïda en part per la gent del poble. El president de la colla tenia ganes d'introduir-la al poble i, gràcies a unes subvencions, es va poder portar endavant la seva construcció, tot i que el capital només donava per construir el cap. Això no va ser un problema, ja que la gent del poble es va dedicar plenament a construir la resta del cos, així com a cosir la roba que porta.

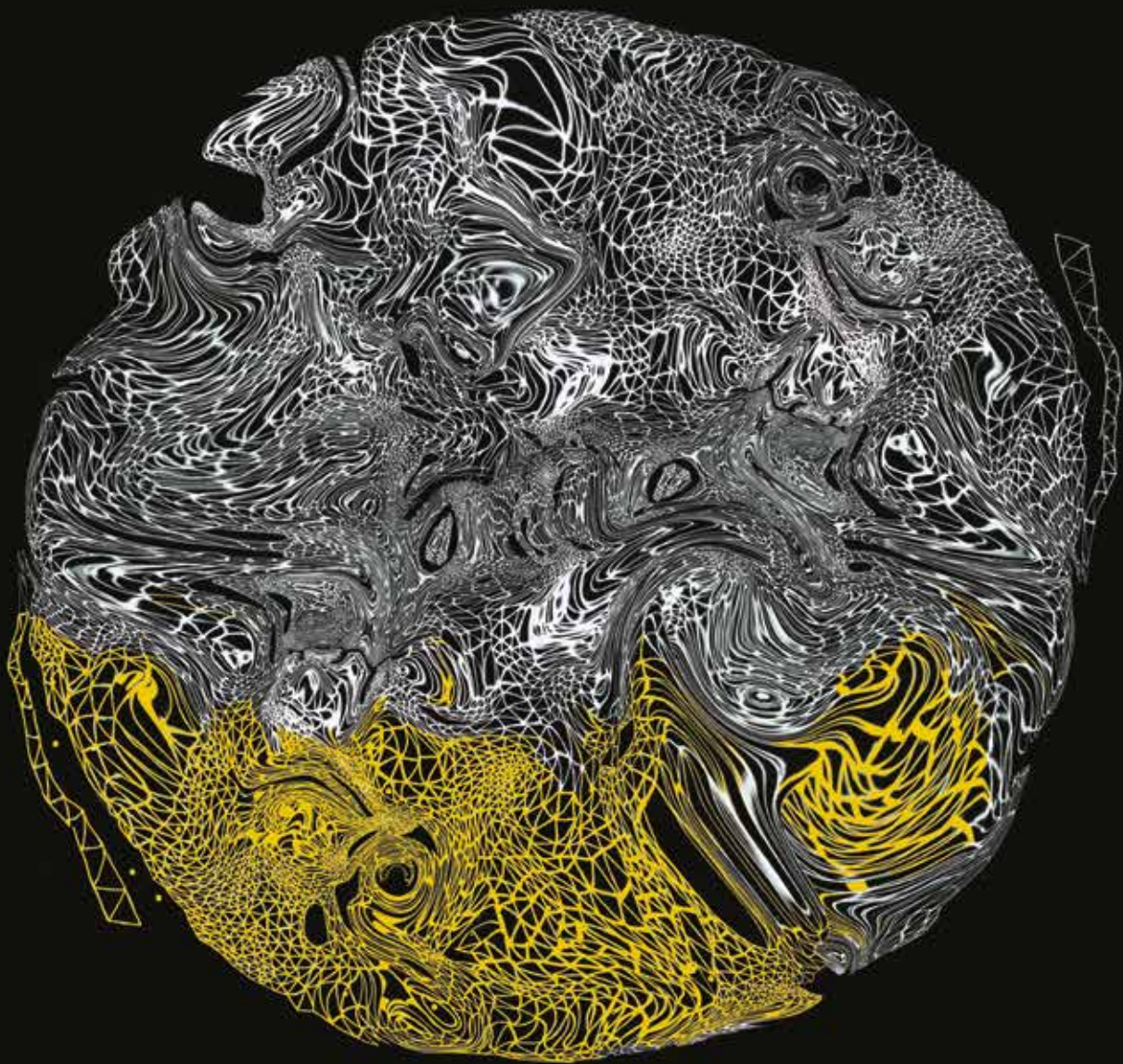
Però la Cristina Aymerich va voler deixar clar com funcionen els seguicis populars i fer-nos entendre que el seguici dels gegants no va unit al del bestiar, que és on entraria la Mulassa, a més d'altres animals fantàstics o reals. Als Pallaresos podem veure, tot i que de forma independent, els dos tipus de seguicis, igual que a la resta de Catalunya i dels Països Catalans, ja que els dels Pallaresos han coincidit amb colles que porten vives a Catalunya més de 100 i de 150 anys, a més de conèixer altres colles del País Valencià, entre altres territoris. La importància de la música també és molt considerable perquè podem trobar-nos gralles, dolçaines, tabals i altres instruments propis de la nostra cultura i de la nostra identitat com a poble.

- GUILLEM FERRER

Direcció
contacte@vaixelldepaper.com

Publicitat
GUILLEM FERRER
626 077 603

Subscripcions
DAVID AYMERICH
635 553 150

CARPE DIEM

AROBs

PER MERITXELL GUASCH

AROBS

PER MERITXELL GUASCH

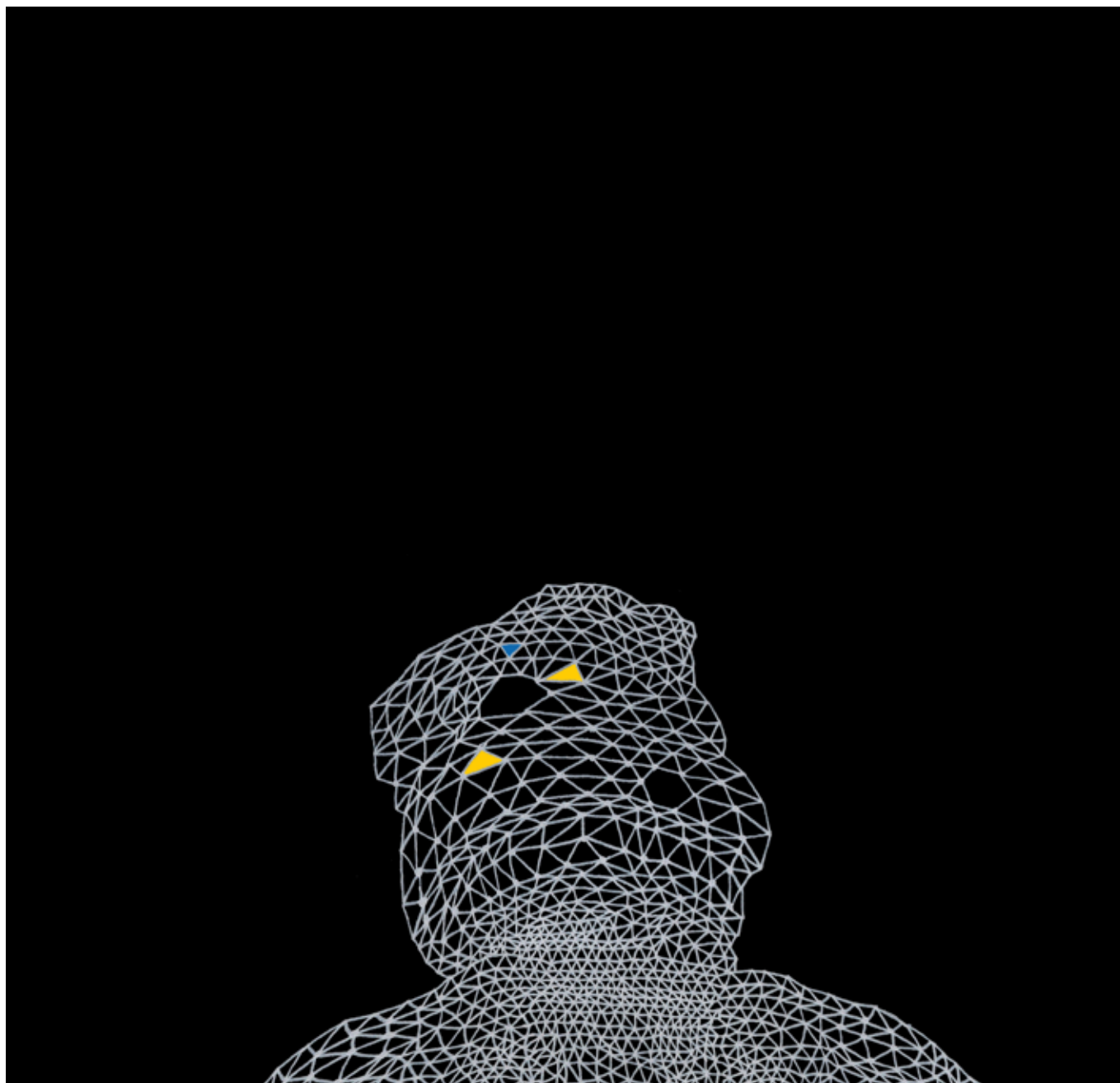
AMANT DEL DIBUIX I DE LA PINTURA en general, des de ben petita, la Meritxell Guasch ha estudiat a l'Escola d'Art de Tarragona i és l'autora de diferents obres, entre les quals es troba AROBS, una sèrie d'il·lustracions que podem gaudir al llarg de tota la revista. A continuació, l'autora ens explica en què consisteix exactament i com va sorgir aquesta idea.

“AROBS és un nom que prové del títol de l'àlbum de Coldplay *A Rush Of Blood to the head*, que és el meu CD preferit des de que tinc memòria. Però aquest projecte no té res a veure amb les cançons que s'inclouen en el CD, sinó amb la portada d'aquest perquè, des de ben petita, m'havia cridat

molt l'atenció però no sabia ben bé com ho havien fet. Em semblava una cosa impossible de fer. Però quan estudiava a l'Escola d'Art un professor que tenia em va dir una frase que mai oblidaré: *tu, Meri, pots dibuixar el que vulguis, no hi ha res impossible per a tu.*

Al cap d'uns anys, un dia, mentre escoltava aquest CD, gairebé sense pensar-ho em vaig dedicar a intentar entendre la portada i a dibuixar-la sobre un paper. Em vaig sorprendre de veure que dominava aquest estil i vaig aprofitar per fer una sèrie d'il·lustracions que seguien la mateixa temàtica.

Cada il·lustració consta d'una figura o forma que em va sorgir impulsivament mentre dibuixava. Així és com m'agrada tre-

ballar, amb impulsivitat i desconnectant de tot el que he vist. Quan alguna cosa resulta estranya, per a mi es converteix en única”.

- GUILLEM FERRER

OBRES DE L'EXPOSICIÓ **AROBs**

PORTADA.

Weltlinea

IL·LUSTRACIÓ 1.

Freiwurf

IL·LUSTRACIÓ 2.

Kopfkino

IL·LUSTRACIÓ 3.

Drogenwirkung

IL·LUSTRACIÓ 4.

Antennenkabel anschließen

IL·LUSTRACIÓ 5.

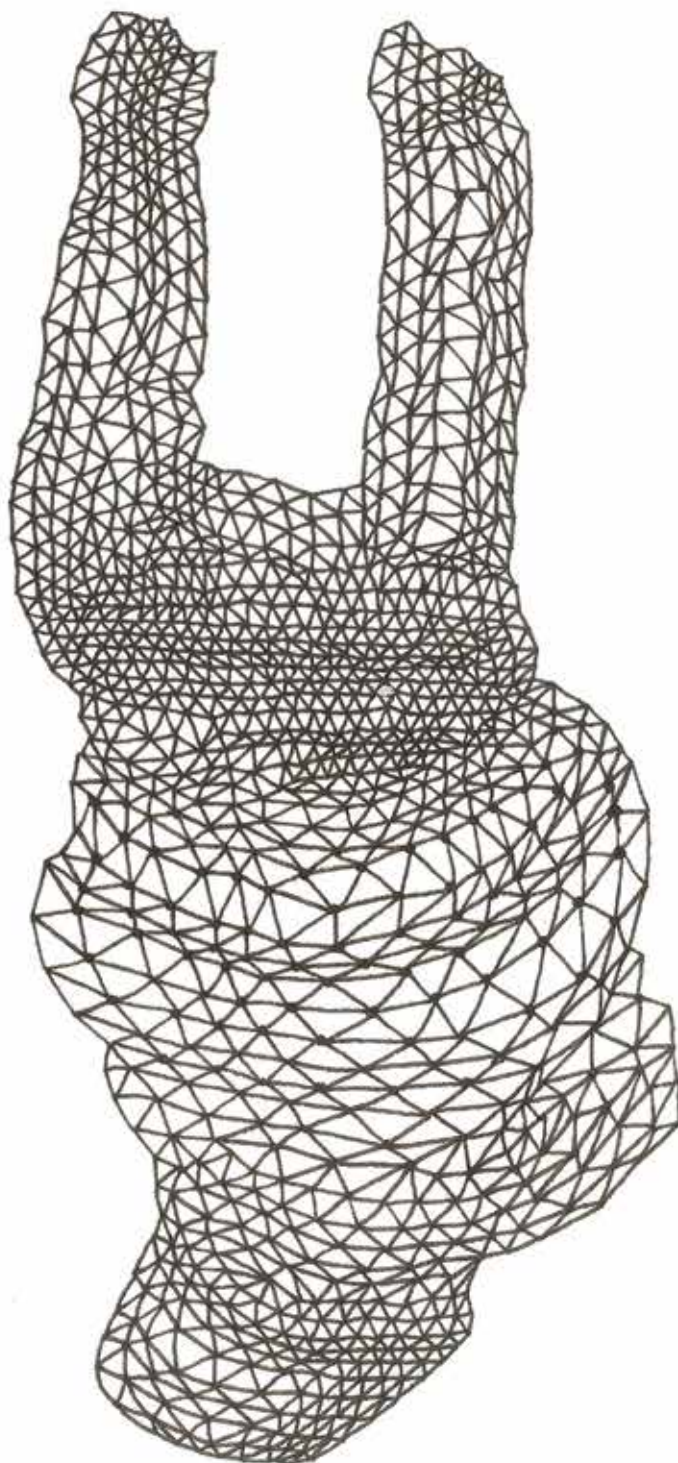
Körperflüssigkeit

IL·LUSTRACIÓ 6.

Baumgesichter

IL·LUSTRACIÓ 7.

Ohrwurm

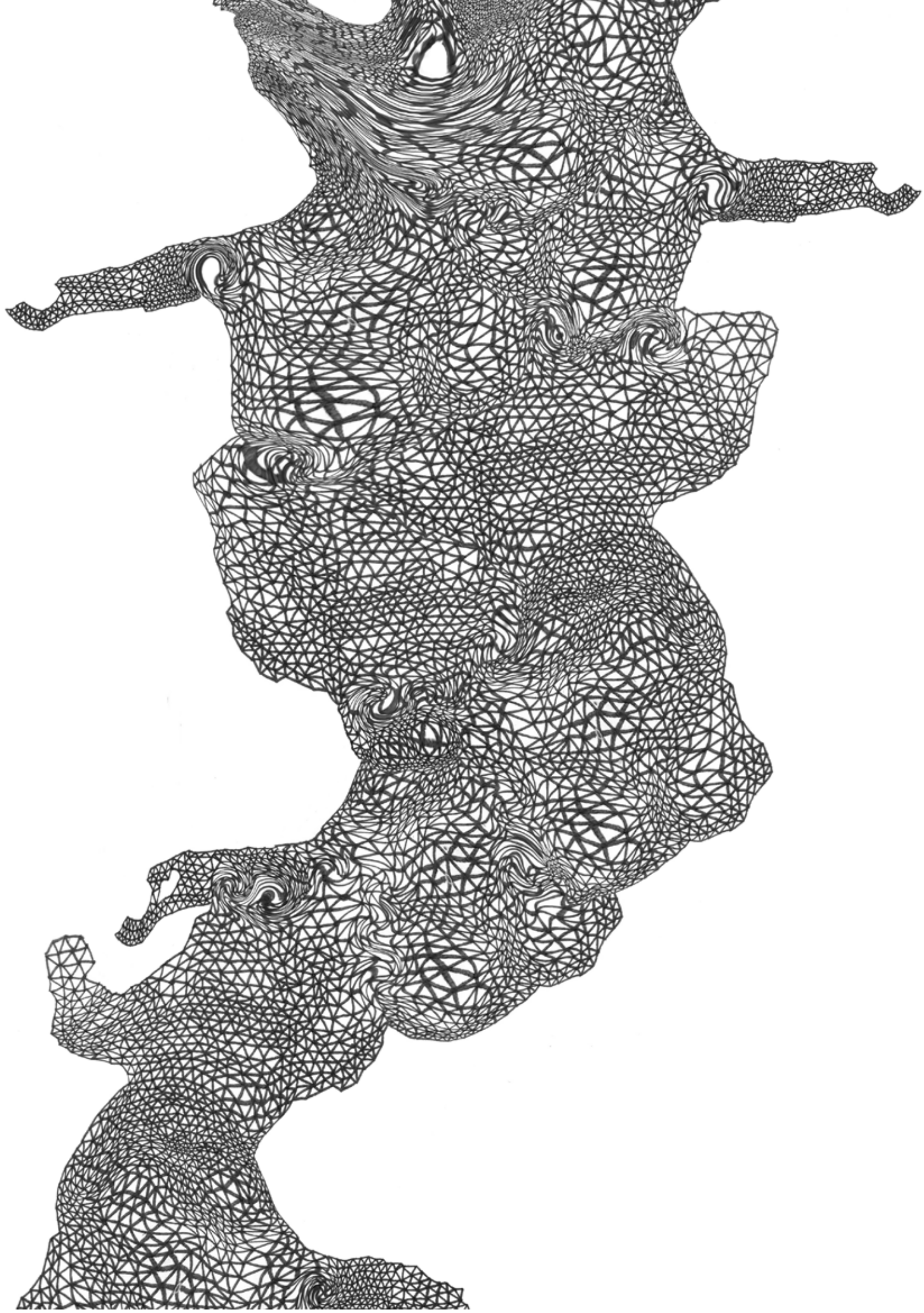

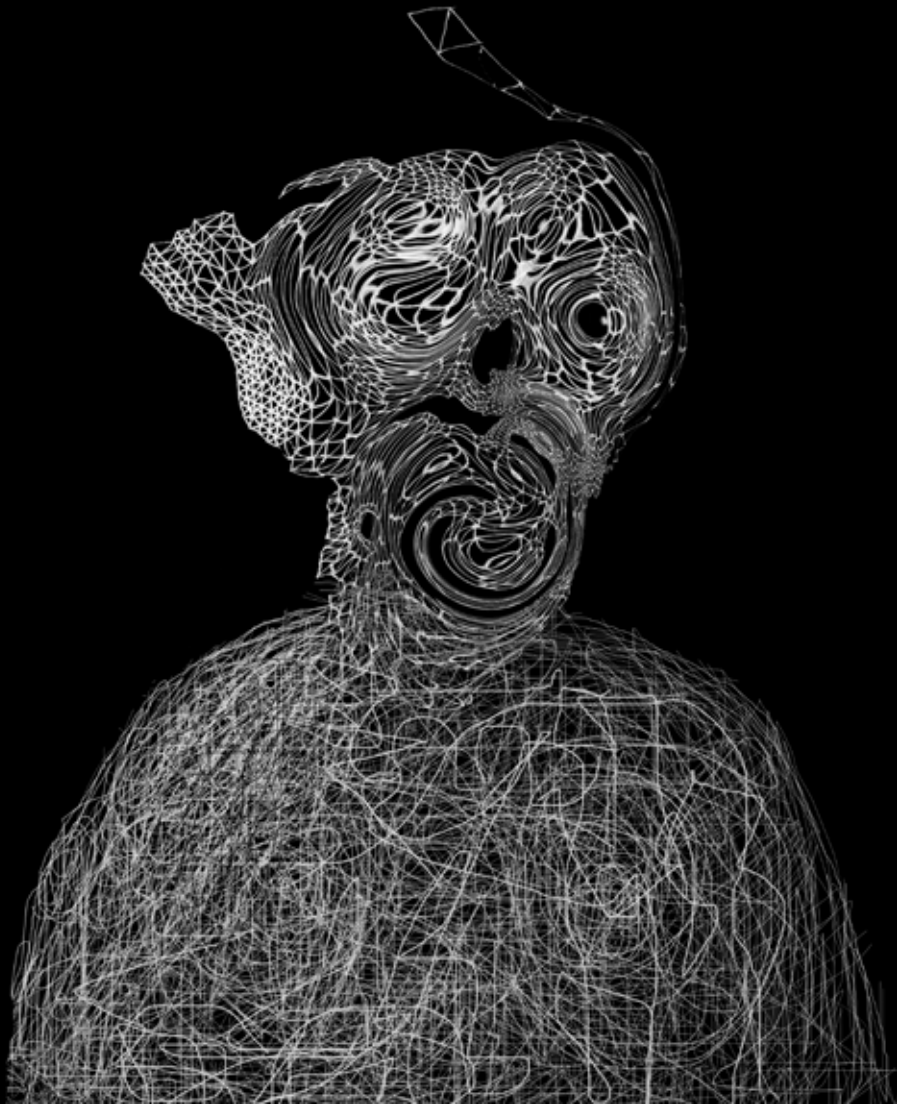

**“Quan alguna cosa resulta estranya,
per a mi es converteix en única”**
- Meritxell Guasch, *AROBs*.

AYHE

productions

Una productora cinematogràfica
www.ayheproductions.com

AUTOESCOLA **Victor**

LA TEVA AUTOESCOLA A TORREDEMBARRA

ADREÇA
Carrer Rodes, nº 12.
Torredembarra, 43830.

MAIL
autoescolavictor.t@gmail.com

Telèfon Fixe
977 641 793
Telèfon Mòbil
698 404 265

www.autoescolavictor.es

MÚSICA

NIGEL WALKER

UN HOME ABONAT A L'ÈXIT

NIGEL WALKER

UN HOME ABONAT A L'ÈXIT

AVENTURAR-SE DE BEN JOVE al món laboral i començant des de baix per arribar dalt de tot. Així és com millor es resumiria la carrera laboral de Nigel Walker dins del món de la música. Va néixer a Anglaterra l'any 1957 i ha tingut una extensa carrera, ja que ha treballat al costat dels millors artistes britànics i espanyols, entre altres.

A continuació entrevistem el reconegut tècnic de so i productor musical, que ens explicarà com ha estat la seva vida dins del món de la música i com ha arribat a treballar al costat dels més reputats artistes nacionals i també internacionals.

Des de *Vaixell de Paper*, a més, tenim el plaer de comunicar als nostres lectors que vam estar treballant personalment amb Nigel Walker, preparant la producció musical d'un nou projecte en el qual estem treballant i que molt prompte us podrem anunciar en primícia.

“Vaig anar pujant d'esglaó fins que em van donar l'oportunitat d'estar a primera fila”

Quines són les teves prioritats a l'hora de decidir si produiràs la música d'un projecte musical en concret, independentment del gènere o del format?

Intento pensar en si serà o no un projecte sòlid, és a dir, si els músics estan o no preparats per al que volen fer, i també saber de quant de temps disposem. Tot això influeix a l'hora de portar un treball endavant. Si els músics necessiten una preparació prèvia que jo els haig de donar i, si a més, no disposen de molt de temps, serà una tasca molt difícil i gairebé impossible per a mi i, llavors, no m'interessarà fer-la. Però si és al contrari i els músics estan ben preparats i no escatimen a l'hora de dedicar tot el temps necessari, serà un projecte més sòlid amb el qual em puc dedicar plenament. Ja no parlem d'estils o de formats, això moltes vegades és indiferent, el que realment és important és el que he dit, la preparació que es té prèviament a la producció i a la gravació i el temps del que disposem.

Com funciona exactament una discogràfica? Presentes el teu treball i després ells decideixen, o són ells mateixos qui busquen els artistes que volen que formen

“Vaig arribar a Espanya per ferde tècnic de so per a *Hombres G* i *Nacha Pop*”

part de la seva plantilla?

Realment de les dues maneres. Ells tenen la última paraula i, si t'accepten, es parla de diners i et presten el capital necessari per gravar el disc.

Aquests diners els presten només si tenen la certesa de que els recuperaran i, a més, obtindran un benefici considerable. Aquest benefici el trauen a través de la venda de samarretes, d'entrades per als concert i, en menor quantitats, dels CD que venen.

Fa anys, les discogràfiques tenien a gent que es dedicava a escoltar les maquetes que diferents grups o solistes els enviaven i, si els agradava alguna cosa de les que sentien, ho passaven als seus superiors i llavors decidien si tiraven endavant o no el projecte. A partir d'aquí començava el negoci.

Avui en dia és una mica diferent perquè es podria dir que tot el peix ja està venut i es treballa d'una altra manera i amb unes altres prioritats.

Què destacaries del teu pas per *Sony Music*? Per què vau deixar de treballar junts?

Quan vaig deixar de treballar amb Sony va ser després de no posar-nos d'acord amb el pressupost del que podia disposar per produir un nou tema de *Mecano*, que s'inclouria en un recopilatori de grans èxits de la banda.

Hem d'entendre que, quan llances un CD de grans èxits s'ha d'incloure també una cançó nova perquè sinó la gent no veu cap novetat i no el comprarà. En un principi vaig acceptar el treball, em van donar els telèfons personals d'ells, vaig parlar amb Ana Torroja i vam decidir tirar endavant el projecte. Però el problema va vindre a l'hora de pactar el pressupost, que era molt baix el que ells estaven disposats a donar-me (un 20% del que jo els vaig dir que necessitava) i, per això, vaig decidir no fer-ho. Un projecte així ha d'estar ben fet i per a això es necessita un pressupost que cobreixi les despeses necessàries per portar-lo endavant. No fer-ho així i escatimar en recursos seria fer la feina mal feta i jo no treballo així.

També es veritat que això va crear molta polèmica perquè des de la productora els van dir als membres de *Mecano* que jo em negava a fer el projecte i la banda es va enfadar amb mi i van decidir buscar-se un altre productor. Van treure el recopilatori de grans èxits sense cap cançó nova i no van vendre pràcticament cap CD. El mateix que els va passar a *La oreja de Van Gogh*.

I això com va afectar posteriorment a la teva carrera com a productor?

Negativament, per descomptat, es podria dir que em posar a la llista negra. Van dir als nois de *La oreja de Van Gogh* per exemple, que ja no podien seguir treballant amb mi.

Al cap i a la fi jo no deixo de ser un treballador més i ells són els caps, els que decideixen el que passa dins de la seva empresa i amb qui volen treballar.

Quan vas decidir dedicar-te al món de la música, a ser tècnic de so i posteriorment productor musical? Tenies alguna experiència prèvia com a músic?

No, realment va ser una qüestió de sort. Vaig deixar els estudis amb només 16 anys, a Londres es vivia una època bona i tothom trobava feina de seguida. Jo volia treballar en una oficina de turisme, en un *Travel Center*, i així ho vaig fer durant dos anys.

Una de les companyes que treballava allà destacava per sobre de la resta perquè tenia una forma de vestir més exuberant i pràcticament no parlava amb ningú. Un dia va entrar a les oficines un home vestit amb una indumentària de color platejat i amb ulleres de sol. Resultava ser el marit d'aquella dona i, a més, era el productor musical de *Roxy Music*, el grup original de Bryan Ferry.

Com que jo era molt fanàtic de la música, un dia el vaig seguir fins l'ascensor i li vaig dir que sabia molt de música i ell, dubtant al principi, em va oferir d'acompanyar-lo un dia al seu estudi. Jo vaig gravar algunes notes en acústic al lavabo de ma casa i sis mesos després el vaig tornar a veure i li vaig donar la mostra del que sabia fer. Em va prometre que l'escoltaria i, uns quants mesos després, em va tornar a buscar i em va dir que com a músic no tenia clar si podria arribar molt lluny però que li havia sorprès que hagués gravat al lavabo i que potser com a tècnic de so sí que hi hauria futur per a mi.

Llavors, em va portar a un dels estudis on treballava. Quan vaig aparèixer allà, estaven Paul McCartney, el productor dels *Beatles* i gent molt reconeguda en el món de la música. Jo estava al·lucinant.

Un dia em van trucar perquè estaven buscant a quatre nous tècnics, dels quals un no era necessari que tingués experiència. Al principi em dedicava a netejar, servir cafès i fer el que em manaren els altres. Vaig anar pujant d'esglai fins que em van donar l'oportunitat d'estar “a primera fila”.

Com arribes a Espanya? Què és el que et porta a vendre a treballar aquí?

Un productor de Xile que treballava a Londres i que em coneixia em va oferir de vindre a Espanya. Em proposava de

fer de tècnic de so per a *Hombres G* i *Nacha Pop*.

Després d'això me'n vaig tornar a Londres. Amb els primers treballs ho feia així, venia a Espanya i quan acabava la meva feina me'n tornava cap a casa.

Més tard vaig haver de prendre la decisió d'abandonar Anglaterra perquè els treballs que realitzava allà eren molt més costosos (per motius aliens a la meva culpa es tardava molt més en llançar un projecte) i des d'aquí no paraven de trucar-me per oferir-me feines de gran pes i que personalment m'interessaven molt més.

Ja com a productor, quins són els primers treballs que realitzes a Espanya?

El meu nom surt com a coproductor en un parell de CD en els quals realment havia treballat més com a tècnic de so. Però això no significa que no hagués participat com a productor, sí que ho havia fet, tot i que es podria considerar que treballava a mitges com a tècnic de so i a mitges com a productor.

Al principi, el fet de no conèixer l'idioma era una problema greu que no em deixava avançar en la meva nova tasca, perquè un productor ha de poder comunicar-se amb els artistes per així donar-li les indicacions que consideri convenients i poder comunicar-se amb ells per arribar a trobar els interessos comuns i saber amb exactitud el que es vol fer.

Poc a poc, el meu nivell de castellà va anar millorant i ja em podia comunicar de forma més fluida i això em va facilitar moltíssim la feina i em va obrir portes com a productor.

Fotografia pertanyent a la sèrie **Londres**
del fotògraf **Lluc Queralt**.

“Los Rodríguez eren tan bons músics que pràcticament no necessitaven ajuda”

Vaig treballar amb *Los Rodríguez* en el seu CD *Sin documentos*, recomanat per Fito Páez, però ells eren i són tan bons músics que pràcticament no necessitaven ajuda. Per això, considero que el meu primer treball com a productor va ser als anys 90 en un CD de David Summers en solitari. Després d'això, vaig realitzar altres treballs sense tant d'èxit però que em van ajudar a progressar professionalment i a anar pujant escalons en aquest món.

Consideres que tenies llibertat per ficar mà en els projectes per als qual et contractaven? Podies treballar lliurement o t'havies d'ajustar a les exigències dels artistes?

En el cas de *El canto del loco*, sí. David Otero era un noi jove amb molt bones idees però no les sabia explotar. Ell i jo moltes vegades tocàvem junts i, per exemple, tocàvem en bucle una roda d'acords o de notes i sobre això anàvem treballant. Dani Martín moltes vegades es reunia amb nosaltres i intentava aportar el que podia, normalment només les lletres perquè no sabia tocar cap instrument.

I, a partir d'aquí, total llibertat per fer la meua feina. De fet, hi ha algunes guitarres dels CD de la banda que les he gravades jo perquè ells consideraven que si sonava bé no s'havia de canviar i no els importava que hagués estat jo qui ho havia fet.

El cas de *El canto del loco*, que és un dels grups que han passat per les teves mans i que més èxit han obtingut, com va transcórrer? Com arriben a donar-se a conèixer i qui els representa?

El cas de *El canto del loco* l'hem d'agafar amb pinces. Ells havien signat prèviament un contracte amb el seu mànager, que els va estafar i s'emportava ell sol més diners que tota la banda, la discogràfica i jo com a productor junts.

Tothom apostava per ells i, com que van començar sent molt joves i inexperts, aquest “gordo cabrón” els va enganyar i s'emportava el 50% dels beneficis del treball de la banda. Això va crear molta polèmica i mal ambient, a més d'haver tingut series repercussions legals que es van donar de forma posterior.

Això passa perquè quan ets jove i et deixes emportar per les emocions i per l'eufòria del moment, no mires més enllà i simplement estàs engegat per la idea de que els teus somnis van a fer-se realitat, sense pensar en les conseqüències legals i econòmiques que poden ocasionar una mala gestió.

Com descriuries les sensacions viscudes amb l'èxit aconseguit per les bandes amb les que has treballat?

Jo, òbviament, no puc arribar a sentir el que senten els artistes que estan actuant dalt de l'escenari i donant la cara

davant del públic, però sí que puc dir que és increïble saber que un treball en el que jo he participat tan activament arribi a tindre uns resultats tan escandalosos com els que han obtingut grups com *El canto del loco* o *La oreja de Van Gogh*.

Jo durant els concerts de *El canto del loco* estava a un dels laterals de l'escenari i Dani Martín, amb qui tinc molta confiança, estava constantment interactuant amb mi i fent bromes de cara al públic, però en realitat anaven destinades a mi ja que només jo les sentia.

Ens podries contar, per als nostres lectors, alguna experiència graciosa i/o curiosa viscuda durant els anys de gira amb *El canto del loco*? Preguntem per aquest grup en concret perquè hem pogut apreciar que és al que més estima li guardes i amb qui, possiblement, hagis viscut més experiències.

Sí, la veritat és que així és. I ara us contaré una anècdota que, a més, inclou a un dels meus fills.

El meu fill estava a Londres mentre jo treballava amb *El canto del loco* i, com que no ell no tenia feina, Dani Martín em va proposar de portar-lo i ficar-lo a treballar com a membre de seguretat. I és graciós perquè jo moltes vegades intentava entrar al Backstage i ell em deia que no em podia deixar passar, a mi que soc el seu pare (rialles).

Una vegada, a més, els membres de la banda estaven discutint per motius que ara no venen al cas i només el meu fill hi era allà amb ells. Jo no parava de trucar-lo per saber què passava però ell es negava a donar-me una resposta i molt menys a deixar-me passar (torna a riure efusivament).

- GUILLEM FERRER

PRIMAVERA 2017

abril maig juny

 	TEATRE PSICOSI DE LES 4.48 de Sarah Kane Companyia The Three Keatons 14€ 12€ 10€	DISSABTE 22 ABRIL 20:30h		TEATRE PRINCESA d'Agustín Gultérrez 14€ 12€ 10€	DISSABTE 20 MAIG 20:30h
	MÀGIA INFANTIL (+4 ANYS) LLIBRECADABRA amb el Màgic Jaïr 8€ 7€ 6€	DIUMENGE 23 ABRIL 12:00h		TEATRE MUSICAL INFANTIL (+5 ANYS) ALICIA AL PAÍS DE LES MERAVELLES Companyia Catacrac 8€ 7€ 6€	DIUMENGE 21 MAIG 12:00h
	MÚSICA CLARA PEYA presenta: OCEANES Clara Peya (piano), Sandra Sangiao (veu), Pascal (lectoral) i electrònica d'ambient. 12€ 10€ 9€	DISSABTE 29 ABRIL 20:30h		MÚSICA FITO LURI presenta: PLANETES CÀLIDS Fito Luri (veu i guitarra), Xavier Pié (piano soprano), Ferrnó Ullastret (guitarra elèctrica i acústica), David Mèixer (saxofon), Albert Domingo (bateria elèctrica) i Jordi Salvadó (bateria). 12€ 10€ 9€	DISSABTE 27 MAIG 20:30h
	MÚSICA I POESIA POEMES DE CAPÇALERA Carles Canot (veu), Miquel Puigadó (veu i guitarra), Joan Humeà (contrabaix), Mireia López (acordió). 10€ 8€ 7€	DISSABTE 06 MAIG 20:30h		MÚSICA AFÀRÀ ANCESTORS GROUP presenta: UN PUENTE HACIA LOS ANCESTROS 10€ 8€ 7€	DISSABTE 03 JUNY 20:30h
	TEATRE MUSICAL INFANTIL (+3 ANYS) EL MAG MERLI Companyia Veus-Veus 8€ 7€ 6€	DIUMENGE 07 MAIG 12:00h		TEATRE I TITELLES INFANTIL (+2 ANYS) LA CIGALA I LA FORMIGA Companyia La petita Brownie 8€ 7€ 6€	DIUMENGE 04 JUNY 12:00h
	TEATRE MUSICAL JUEGOS DE BROADWAY de TMT produccions 14€ 12€ 10€	DISSABTE 13 MAIG 20:30h		TEATRE AULA-BRECHT (El pelx gros es menja el petit) 14€ 12€ 10€	DISSABTE 10 JUNY 20:30h

teatre
el magatzem

PATROCINEN:

EMPRESA COL-LABORADORA:

MITJANS COL-LABORADORS:

Teatre El Magatzem

EL TRIMESTRE DE PRIMAVERA DEL TEATRE EL MAGATZEM

EL TRIMESTRE DE PRIMAVERA del Teatre el Magatzem ja ha arrancat i no ho podia fer de millor manera. Coincidint amb el Festival Dixieland de Tarragona, el nostre teatre ens oferirà una posada en escena espectacular fent gaudir als seus espectadors d'una gran varietat musical de qualitat adaptada a les necessitats del festival que es celebra anualment a la ciutat. D'aquesta manera, vam poder gaudir en directe de l'actuació de *Ray Gelato & The Enforcers*, un artista internacional conegut com "el padrino del swing" que va acompanyat d'una banda amb uns magnífics músics. També destacar *Històries de Jazz amb la Harpo's Band*, un espectacle més familiar que, a més, marcava una diferència respecte als altres esdeveniments celebrats durant aquest festival.

Però, independentment d'aquests esdeveniments, el Teatre el Magatzem segueix oferint una programació estable pel que fa al teatre, la música i el teatre infantil.

Hem pogut presenciar l'obra *Psicosi de les 4.48* de Sarah Kane, premiada als premis BBVA 2016 com a millor espectacle i millor actriu pel paper protagonista d'Anna Alarcón. Seguint amb la línia del teatre, el dissabte 13 de maig podrem veure l'obra *Juegos de Broadway* de TMT produccions (Carles Carrasco), el 20 de maig Princesa d'Agustín Gutiérrez i, per acabar, el dissabte 10 de juny viurem *Aula-Brecht (el peix gros es menja el petit)*, una obra del director Carles Grau.

Els espectacles musicals del Teatre el Magatzem van començar, com ja hem comentat, amb el Festival Dixieland, però això només va ser l'obertura d'un cicle que no deixarà indiferent a ningú. El passat 29 d'abril vam presenciar la presentació del 7è disc de la compositora i pianista Clara Peya, anomenat *Oceanes*. Però això continua i el proper dissabte 6 de

maig tindrem sobre l'escenari del teatre en Miquel Pujadó i en Carles Canut, que presentaran la seva obra *Poemes de capçalera* i ens oferiran una especial vetllada poètica i musical. Seguirà el dissabte 27 de maig amb *Fito Luri presenta: Planetes càlids* i acabarà el dissabte 3 de juny amb *Afará Ancestors Group presenta: Un puente hacia los Ancestros*.

Pel que fa al teatre infantil, el diumenge 23 d'abril es va representar l'obra *Llibrecadabra* (+4 anys), un espectacle de màgia infantil que destaca per la seva sorprenentment barreja de màgia i llibres. El proper diumenge 7 de maig podrem gaudir

“El Magatzem ofereix una programació regular i estable”

d'una obra coneguda per tothom, *El Mag Merlí* (+3 anys), amb cançons i música en directe. El diumenge 21 de maig, una altra obra molt coneguda, *Alicia al país de les meravelles* (+5 anys) i es tancarà aquest cicle el diumenge 4 de juny amb *La Cigala i la Formiga* (+2 anys), un espectacle de teatre i titelles que farà gaudir com mai als més petits.

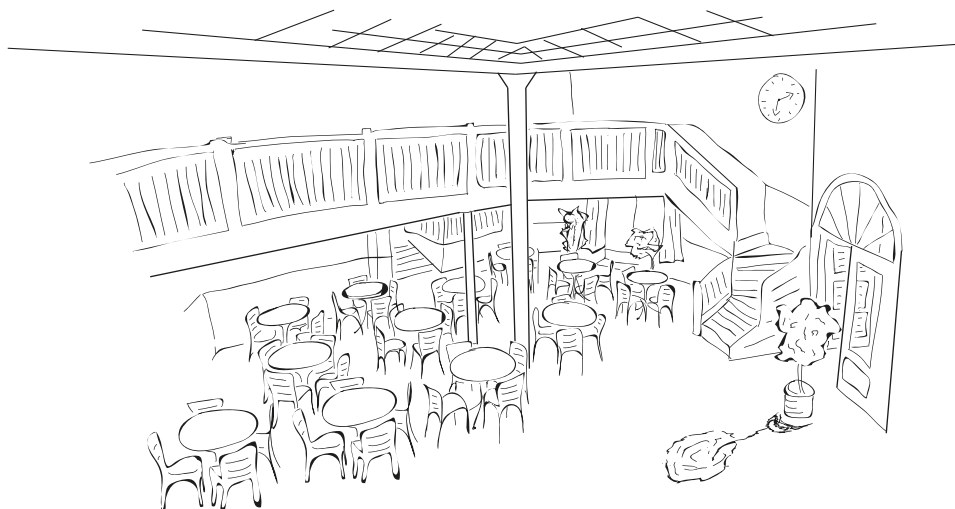
Independentment del gènere, de l'edat i dels gustos de cadascú, el Teatre el Magatzem ofereix una programació variada que pot encaixar en el perfil de qualsevol persona i aquesta primavera podrem gaudir de grans espectacles en un ambient acollidor, amb molt de caliu, i proper al públic.

- GUILLEM FERRER

Canto...

LA CANTONADA ÉS CULTURA

SITUADA ENTRE el carrer Reding i el carrer Fortuny, La Cantonada és un dels locals més emblemàtics de Tarragona. A dia d'avui ja sobren les paraules de presentació perquè els habitants de la ciutat el coneixen perfectament.

Regentat per l'Adrià Borràs, qui va començar com a treballador i ara porta el timó d'aquest vaixell, és un local que ens ofereix una àmplia varietat cultural, a més d'una gran oferta gastronòmica. Entrevistem l'Adrià, que ens contarà millor els detalls de com gestiona aquest negoci i què és el que ofereix exactament als seus clients.

Quina va ser la primera visió que vas tindre com a treballador autònom? Vas tindre moltes dificultats per arrancar aquest negoci?

“He fet algunes modificacions que han donat grans fruits”

Les dificultats principals es van donar com conseqüència de que aquest ja era un negoci en funcionament i llavors, a part del traspàs que pot demanar el propietari del local, també has de pagar un traspàs a l'anterior arrendador o arrendadora, que seria per compensar la feina que aquesta persona ha fet anteriorment en aquest negoci.

Per això dic que es va complicar l'arrancada, perquè prèviament vaig haver de parlar amb diferents entitats bancàries per poder sol·licitar un préstec i així poder sufragar les despeses i les inversions inicials que són necessàries per tirar endavant un negoci com és el de La Cantonada.

La Cantonada és un local que, com ja ens has comentat, ha tingut diferents propietaris. Tu consideres

que has seguit la mateixa línia o creus que el local ha experimentat alguns canvis significatius després de caure en les teves mans?

Jo he agafat l'estela que l'anterior arrendador va deixar marcada perquè actualment no hi ha una gran diferència de les coses que es feien abans i del que es fa ara. Però sí que penso que he millorat alguns aspectes que jo abans, com a treballador del local, pensava que es podien modificar i ara que jo dirigeixo el negoci ho he pogut fer i crec que han estat canvis petits però que a la pràctica es noten.

Per exemple, he fet algunes modificacions de la gestió i l'oferta gastronòmica i la veritat és que han donat grans fruits i es pot apreciar la millora que, en aquest cas en concret però també en molts altres, hem experimentat.

També he volgut potenciar la vessant audiovisual al local a través d'exposicions, entre altres activitats que fem, a més de donar la meua pinzellada musical portant artistes que s'adapten als gèneres musicals que a mi personalment m'agraden però que també sé que agradaran al nostre públic i a la nostra clientela en general.

Pel que fa als horaris, dones prioritat a la creació d'un ambient destinat a hores més tranquil·les, com poden ser les tardes i l'hora de sopar, o et centres més en un ambient nocturn amb la finalitat de buscar també un altre tipus de públic?

Les nits no funcionen malament però la meua prioritat és centrar-me en les tardes i els vespres. M'agrada que la gent pugui vindre de nit a prendre el que els vingui de gust, de fet, el local sol estar obert fins les tres de la matinada, però m'agrada encara més que la gent es pugui asseure tranquil·lament a conversar o a gaudir d'un concert mentre s'obren o prenen qualsevol cosa en un ambient en sintonia amb la programació que oferim.

Hem deixat una mica més de banda la nit i no acostumo a

portar DJ's com feia l'anterior arrendador, però això ha estat a canvi de potenciar altres aspectes que per a mi són més importants i estan més relacionats amb la cultura.

Dones també una gran importància la cuina del local, com definiries l'oferta gastronòmica que teniu?

La nostra carta es basa sobretot en tapes, amanides i hamburgueses. Podem oferir menjar a grups reduïts però també a grups grans. Vaig decidir oferir uns menús tancats i moltes vegades es celebren festes "privades" al local. És a dir, grups grans poden pactar el que volen fer al local i poden disposar també del nostre projector i gaudir de les nostres instal·lacions. Sí que és veritat que, en aquests casos, el local el solem tindre obert també per al públic en general però, quan s'han celebrat actes així, els assistents s'han sentit com a casa seva i s'hi han quedat amb ganes de tornar-hi.

Quina és la teva oferta cultural principal? Quines novetats creus que ofereixes respecte a altres locals?

Intento respectar al màxim els meus gustos musicals i culturals en general, sempre he estat un amant del rock, del blues i del jazz, principalment, però m'agrada que la gent em pugui proposar diferents activitats i estar obert a conrear diferents gèneres, com poden ser el reggae o l'electrònica.

Pel que fa a les exposicions, com que he estat sempre ficat en el món de les arts audiovisuals, conec a molta gent i sempre tinc propostes interessants que després les treballem per oferir-les als nostres clients.

Com aconseguixes crear una sintonia entre els diferents gèneres artístics i culturals dels que podem gaudir en aquest local? Com ho fas per combinar, per exemple, una exposició fotogràfica amb un concert?

El local es divideix en diferents espais, tenim un menjador a la part de dins, a més de la part de dalt, que són els llocs on acostumem a ubicar les exposicions i ho reservem com a zones més tranquil·les per a la gent que vol sopar o simplement conversar sense haver de participar en les altres activitats que

"Sempre he estat un amant del rock, del blues i del jazz"

podem estar fent, com per exemple un concert o una presentació.

D'aquesta manera, no deixem de banda cap activitat i es crea una sintonia entre tots els gèneres artístics i culturals que portem endavant.

Per acabar, m'agradaria que completares amb una única paraula la següent frase: La Cantonada és...

Cultura. La Cantonada és cultura.

- GUILLEM FERRER

